

Vanuit Londen stemde ik op een Friezin die in België woont

STANDPLAATS **LONDEN**

Bertjan van de Lagemaat

We mochten vanuit het buitenland nooit voor de Provinciale Staten stemmen. Maar dit jaar stemmen wij ook mee, al is het voor ons als Nederlanders in het buitenland toch nog weer anders dan bij u in Fryslân.

Hier in Engeland ben ik waarschijnlijk een van de weinigen die de provinciale politiek in Nederland nog enigszins volgt. En dan kijk ik eigenlijk alleen maar naar de provincies Groningen en Fryslân. Dat komt omdat ik als predikant in Ten Boer korte tijd Statenlid was in de provincie Groningen en in Fryslân lid was van het provinciaal bestuur voor GroenLinks.

Met uw stem volgende week voor de Provinciale Staten wordt straks in mei, via een getrapt systeem ook de Eerste Kamer verkozen. De Statenleden fungeren daarbij als kiescollege en brengen hun stem uit op de kandidaten voor de Eerste Kamer.

In dat kiescollege zijn alle provincies vertegenwoordigd, maar dus niet de stemmen van de kiezers uit het buitenland. Dat is nu opgelost met een speciale verkiezing waarbij wij als kiezers in het buitenland voor kandidaten stemmen die, net als wij, als Nederlander in het buitenland wonen. Zij worden gekozen voor maar één belangrijke klus; een reisje naar Den Haag in mei om daar, samen met alle Statenleden, de leden van de Eerste Kamer te kiezen.

De stembussen voor de Provinciale Statenverkiezingen in Nederland staan al klaar in de opslag. Foto: ANP

Omslachtig

Een sympathieke gedachte, met met tegelijk ook heel veel voeten in de aarde. Je moest je namelijk eerst opnieuw als kiesgerechtigde in het buitenland in Den Haag laten registreren. Veel van mijn gemeenteleden uit de Nederlandse Kerk en bekenden uit Londen hebben dat netjes gedaan. Vooral omdat ze het idee hadden dat ze daardoor op mijn voorganger, ds. Joost Röselaers, zou-

den kunnen stemmen. Hij heeft zich namelijk voor de Eerste Kamer verkiesbaar gesteld. Maar dat kan dus niet. Wij stemmen net als u niet direct op de Eerste Kamerleden.

Als ik het zo allemaal opschrijf, klinkt het nogal omslachtig. En ik weet dat sommige mensen die zich wel wilden laten registreren in de papieren rompslomp zijn gestrand. Ook op televisie werden er grapjes gemaakt over deze nieuwe verkie-

zing. Arjen Lubach had het over de dertiende spookprovincie. Is het eigenlijk al die moeite dan wel waard?

Niet laten verlammen

Ik was er nog niet helemaal uit, totdat ik afgelopen week Paul Polman, oud-topman van Unilever, ontving in de Nederlandse Kerk voor een *city lunch*. Hij sprak in een vlammend betoog over leiderschap in de politiek en het bedrijfsleven en dat daar de kortetermijnbelangen het steeds weer winnen van de duurzame waarden die belangrijk zijn voor de toekomst van ons allemaal. De middag afsluitend constateerde ik: „We hebben geen behoefte aan leiders die zich laten verlammen door het noodlot, maar we hebben behoefte aan moedige mensen die durven leiden met hoop en vertrouwen.”

En terwijl ik die woorden sprak, bedacht ik me dat het, hoe omslachtig ook, altijd belangrijk is je stem uit te brengen in de hoop en het vertrouwen dat je daarmee een verschil kan maken. Door te kiezen voor moedige leiders die verder kijken dan de kortetermijnbelangen. Daar moet je soms je best voor doen, ook al is het ingewikkeld en omslachtig. En terwijl ik mijn vakje rood kleurde, bleek ik ook nog een beetje lokaal gestemd te hebben, op een Friezin, opgegroeid in Ljouwert, maar woonachtig in België.

.....
In de rubriek Standplaats vertellen Nederlanders die vanuit hun geloof in het buitenland actief zijn over hun ervaringen. Bertjan van de Lagemaat is predikant van de Nederlandse Kerk in Londen